

[Brusvang]

også, men vi er altså nødt til at pege på, at vi på en række felter gerne så, at vi kunne gå videre. Det ville jo være at sprænge regeringen, hr. Risgaard Knudsen, om vi fra CDs side her i salen selvstændigt fremsatte et forslag, som gik ud over det, industriministeren har fremsat. Vor opgave må være at tilkendegive vore synspunkter, at forhandle med industriministeren her i salen og lade vore repræsentanter i koordinationsudvalget fremføre vore synspunkter dér.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Nu forstår jeg på hr. Brusvangs seneste bemærkninger, at hensynet til den konservative regering er mere tungtvejende for CD end hensynet til den situation, som skibsværfterne i øjeblikket befinder sig i, og det siger et og andet om, at den megen tale fra CDs side om den aktuelle værftssituation ikke har den vægt, som man ellers kunne få indtryk af ifølge hr. Brusvangs første indlæg. Men det var en væsentlig afklaring, og denne væsentlige afklaring takker jeg for; den tager jeg også som udtryk for, at hr. Brusvangs første indlæg var hul tale.

(Kort bemærkning).

Brusvang (CD):

Det var ikke hul tale, men det er vel ikke parlamentarisk usædvanligt, at et parti arbejder inden for den regering, som partiet er medlem af, at partiet arbejder for sine synspunkter i de udvalg, det er repræsenteret i, og at partiet ikke tager initiativer på tværs af regeringen her i salen. Det er dog sket før, at CD, når vi har argumenteret tilstrækkelig stærkt inden for regeringen, har kunnet påvirke regeringen i den retning, vi har ønsket det. Det er den vej, vi fortsat vil gå, og det er ikke hul tale, hr. Risgaard Knudsen.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Nu synes jeg, vi er nået frem til et så vigtigt punkt, at der er behov for at få en klar- ing: er det sådan hr. industriminister, at dette er et kabinetsspørgsmål for regeringen, således at regeringen vil gå af, hvis der skulle være et flertal for en gavnlig værftspolitik?

Industriministeren (Stetter):

Jeg har opfattet forhandlingen således, at der er et stort flertal for, at vi gennemfører en effektiv erhvervs politik. Således som jeg har opfattet de sidste bemærkninger, omfatter de især skibsværftsindustriens situation, og her ved enhver, at vi allerede i dag anvender matchingbegrebet, nemlig på OECD-vilkårene. Hvis det viser sig, at et udenlandsk værft tilbyder bedre rentesatser og længere løbetider, er vi parat til at gøre det samme.

Det, der har været uenighed om, er det såkaldte begreb kompensation. Skibsværftsforeningen og Dansk Metal har ønsket at få adgang til bevillinger, som gør det muligt for dem at konkurrere på prisen. Erhvervsudvalgets medlemmer vil erindre, at man i henvendelsen fra Skibsværftsforeningen og CO Dansk Metal fra den 26. september, tror jeg det var, foreslog, at man anvendte et beløb på 800 mill. kr. til kompensation. Disse penge skulle tages fra Danida og/eller fra Skibskreditfondens reserver. Der er jo ingen her, der forestiller sig, at der er flertal for at ændre på dansk udenrigspolitik eller dansk u- landspolitik; der er heller ikke nogen her, der vil ændre grundloven, som siger, at konfiskation er umulig uden fuld erstatning, og da Skibskreditfonden er en selvejende institution, kan vi ikke uden videre tage pengene dér. Regeringen har ingen midler at overlade til skibsværfterne som kompensation.

Jeg har flere gange – også her i salen – sagt, at vi ikke kan konkurrere på statskasser; det er umuligt at tro, at vi har nogen jordisk chance på det punkt. Jeg har også sagt til skibsværfternes ledelse – og det ved de – at jeg er parat til at hjælpe dem administrativt det, jeg overhovedet kan. Jeg har f.eks. allerede givet tilladelse til, at Skibskreditfonden kan udstede obligationer i udenlandsk valuta, simpelt hen for at skibsværfter kan få en bedre konkurrenceevne.

Men det absurde i situationen er, at skibsværfterne ikke længere er konkurrencedygtige, fordi vi har fået et meget lavt renteniveau. Man kan ikke længere med held anvende begrebet dobbeltfinansiering. Jeg har spurgt, hvorfor man så ikke kan udnytte den omstændighed, at vi har fået et lavt renteniveau, og f.eks. går over til at anvende indeksobligationerne; så kunne vi også f.eks. anmode Skibskreditfonden om, at de udsted-